

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD
Odbor kancelář hejtmána
Úsek vedoucího odboru
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

KUCBX01DA8BL

Váš dopis zn.:

Ze dne: 11. 7. 2024
Naše č. j.: KUJCK 87676/2024
Sp. zn.: KHEJ 85842/2024/evju SO

Vyřizuje: Eva Jungová
Telefon: 386 720 225
E-mail: jungova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 16. 7. 2024

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 10. 7. 2024 Vaši žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 10. 7. 2024, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

V návaznosti na poskytnuté informace ze dne 09. 07. 2024 pod č. j. KUJCK 84501/2024 žádám o zaslání rozhodnutí, jímž byl obviněný uznán vinným správním orgánem prvního stupně z přestupku dle §125 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., kde spočíval přestupek v překročení rychlosti o 5 km/h a méně. (tzn. rozhodnutí zmíněné v rámci poskytnutých informací v bodě 2).

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

požadované anonymizované rozhodnutí Vám zasíláme v příloze.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru KHEJ

Příloha

Rozhodnutí-rychlost-potvrzeno.pdf

2. podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši ■■■ Kč.

Správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění popsal průběh řízení a uvedl, že ve věci byl vydán příkaz, proti kterému obviněný podal v zákonné lhůtě odpor. Ve vydaném rozhodnutí v odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl všechny skutečnosti, které v řízení vyšly najevo. Hodnotil všechny získané podklady a důkazy pro vydání rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v odůvodnění definoval skutek, kterého se obviněný dopustil. Správní orgán I. stupně se zabýval jak formálními znaky přestupku, tak znakem materiálním. Při úvahách o správním trestu ukládanému obviněnému správní orgán I. stupně zvažil veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jeho druhu a výše. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem.

Shora jmenovaný ■■■ ■■■ podal včas, doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 28. 12. 2022, proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání. Po výzvě správního orgánu I. stupně bylo odvolání doplněno. V odvolání je uvedeno, že v daném případě nebyl naplněn materiální znak přestupku a dle fotografií nebyla doložena dopravní situace, jak správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvádí. Namítáno, že účelem tohoto postihování řidičů je pouze „vydělat“.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolací orgán dospěl k závěru, že odvolání nebylo důvodné.

Ustanovení § 125c odst. 4 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, stanoví: *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.“*

Ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu stanoví: *„V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h.“*

K předmětné věci odvolací orgán uvádí následující. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správnímu orgánu I. stupně bylo dne 31. 5. 2022 doručeno oznámení Městské policie, pod č. j. DSA/DSA1/0106980/2022, ve věci podezření z přestupku odvolatele podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Neboť se jednalo o automatizované měření, správní orgán I. stupně nejdříve vydal podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu dne 24. 8. 2022 výzvu (č. j.: MUVPK-OD 178813/22-PRED) k uhrazení určené částky ve výši ■■■ Kč. Tato výzva byla zaslána provozovateli vozidla prostřednictvím datové schránky, doručena byla dne 3. 9. 2023. Prostřednictvím zmíněné výzvy byl odvolatel mimo jiné poučen, že je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti (do 30-ti dnů ode dne doručení výzvy), bude věc odložena, v opačném případě je pokračováno v šetření přestupku. Odvolatele poučil správní orgán I. stupně i v tom smyslu, že bude-li určená částka uhrazena po dni splatnosti, bude bezodkladně vrácena. Na tuto výzvu ■■■ ■■■ reagoval tím, že zaslal správnímu orgánu I. stupně dne 29. 9. 2022 oznámení, ve kterém uvádí, že vozidlo řídil on sám. Ve věci byl tedy správním orgánem I. stupně dne 24. 10. 2022 vydán příkaz č.j. MUVPK-OD 220023/22-SOSN, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Příkaz byl odvolateli doručen dne 24. 10. 2022. Dne 30. 10. 2022 byl správnímu orgánu I. stupně doručen odpor odvolatele vůči vydanému příkazu. Dne 2. 11. 2022 správní orgán I. stupně zaslal obviněnému výzvu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. ■■■ ■■■ zažádal správní orgán I. stupně o zaslání spisové dokumentace a následně i o prodloužení lhůty k vyjádření. Dne 8. 12. 2022 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č.j. MUVPK-OD 251323/22-SOSN, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Dne 15. 12. 2022 bylo rozhodnutí doručeno obviněnému. Dne 28. 12. 2022 podal odvolatel odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Po výzvě správního orgánu I. stupně bylo odvolání doplněno.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a musí konstatovat, že výroková část tohoto rozhodnutí je plně v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán I. stupně v odůvodnění předmětného rozhodnutí řádně uvádí, na základě kterých podkladů předmětný přestupek zjistil a použil jako důkaz v dané věci. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí zhodnotil důkazy, které provedl. Rovněž zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku a formu zavinění přestupku. Dle odvolacího orgánu správní orgán I. stupně zjistil přesný a skutečný stav věci a zajistil si všechny potřebné důkazy pro vydání rozhodnutí a uznání obviněného vinným.

Jak vyplývá z předloženého spisu, v daném případě došlo k porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a tím k přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, a to tak, že obviněný ■■■■■ při své jízdě vozem RZ ■■■■■ dne 20. 5. 2022 v 15:59:45 hod. na silnici I/4 v obci Kubova Huť, poblíž parkoviště u č.p. 10, směr Strážný, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 3 km/h, tedy jel rychlostí po odečtu možné odchylky 53 km/h., v danou dobu se neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, které stanovuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel při jízdě vozidlem nedodržel stanovený předpis. Správní orgán I. stupně učinil nezbytné správní kroky ke zjištění takového stavu věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Jestliže správní orgán I. stupně jednoznačně prokázal v rozhodnutí určitý skutkový stav, kterému odpovídá právní kvalifikace uvedeného přestupkového jednání pachatele, nepochybně se pohyboval v zákonném rámci správního uvážení. Rozhodnutí splňuje požadavky kladené na jeho obsah procesními řády, je z něho seznatelné, z jakých podkladů správní orgán I. stupně vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým skutkovým i právním závěrům dospěl. Na základě obsahu a formy odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí dospěl odvolací orgán k závěru, že rozhodnutí je bezvadné.

Ke zjištěnému skutkovému stavu ve věci skutku spočívajícímu v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, odvolací orgán sděluje, že skutkový stav byl zjištěn na základě řádně provedeného dokazování, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a není pochyb ani o tom, že takto prokázané jednání odvolatele naplňuje po všech stránkách zákonné znaky skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu. Z dokazování je jednoznačně a nepochybně zřejmé, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu, kdy z tiskového výstupu, jež byl součástí spisové dokumentace, měřicího zařízení SYDO Traffic Velocity, je zřejmé, že měřeným vozidlem dne 20. 5. 2022 v čase 15:59:45 hodin na silnici č. I/4 v obci Kubova Huť – směr Horní Vltavice bylo vozidlo RZ ■■■■■ s naměřenou rychlostí 56 km/h v místech, kde je povolena nejvyšší rychlost 50 km/h (po odečtení stanovené odchylky ± 3 % rychlost 53 km/h). Měřené vozidlo je na snímku zachyceno zcela jednoznačně i s dostatečně čitelnou SPZ a ve vymezeném prostoru se nenachází žádný předmět, který by mohl ovlivnit měření. Měřené vozidlo je hlavním objektem na snímku, jsou zde všechny potřebné údaje o měřeném vozidle, rovněž je uveden rychlostní limit i naměřená rychlost. Rovněž je na snímku číslo měřiče, datum a čas. Stanovené měřidlo splňovalo metrologické podmínky a bylo vybaveno platným ověřovacím listem vydaným akreditovaným metrologickým střediskem. Rychloměr SYDO Traffic Velocity byl na základě ověřovacího listu č. 8012-OL-70183-22, datum zkoušky 29. 3. 2022, schválen metrologickým střediskem. Ve spisu je rovněž doložen souhlas k měření rychlosti vozidel vydané Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, Územního odboru Prachatice, č.j. KRPC-97038-1/ČJ-2021-020606 ze dne 23. 8. 2021, kterým byl stanoven úsek měření Kubova Huť, silnice I/4, úsekové měření obousměrné.

Odvolací orgán uvádí, že shora uvedené skutečnosti byly dostačujícími důkazy pro uznání odvolatele vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, kdy došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, a tím také došlo k porušení pravidel silničního provozu na pozemních komunikacích. Odvolací orgán uvádí, že shora uvedený přestupek, nerespektování nejvyšší dovolené rychlosti považuje za dostatečně zjištěný a prokázaný. Správní orgán I. stupně u tohoto jednání zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, prokázal naplnění jak formálních znaků daného přestupku, tak znaku materiálního, kdy uvedené jednání je společensky škodlivé a při provozu na pozemních komunikacích nebezpečné, byť se jedná o nepatrné překročení rychlosti. Nejvyšší dovolená rychlost je stanovena zákonem a je nutné, aby při provozu na pozemních komunikacích k překročení nejvyšší dovolené rychlosti nedocházelo, neboť by tímto jednáním

mohla vzniknout škoda na zdraví či majetku. Nejvyšší povolené rychlosti jsou stanoveny na jednotlivých úsecích pozemních komunikacích tak, aby rychlost byla přizpůsobena druhu a stavu pozemní komunikace a rovněž aby byl provoz na pozemních komunikacích bezpečný. Toto se vztahuje i na situace, kdy dojde k překročení nejvyšší dovolené rychlosti byť jen o 3 km/hod., neboť i při takovémto nepatrném překročení nejvyšší dovolené rychlosti může dojít ke škodám na zdraví či majetku.

Jak výše uvedeno, překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo jednoznačně prokázáno, tedy odvolatel naplnil nejen formální znak popsaneho přestupku, neboť jednání, jímž byl uznán vinným, je v zákoně jako přestupek označeno, nýbrž i znak materiální, neboť svým jednáním porušil povinnost uloženou mu zákonem a ohrozil zájem společnosti na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti, kdy právě rychlost má významný vliv na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích.

Pokud jde o naplnění materiálního znaku předmětného přestupku, je nutno říci, že správní orgán I. stupně neměl žádné pochybnosti o tom, že se odvolatel předmětného přestupku dopustil, tedy že dne 20. 5. 2022 v daném čase a místě překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 12. 2009, sp. zn. 5 As 104/2008-45 (publikovaný ve Sb. NSS č. 2011/2011, *Ize obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.*

V posuzovaném případě odvolatel překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 3 km/h. Žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku přestupku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily.

Správní orgán I. stupně konstatoval, že obviněný jednal z nedbalosti nevědomé, s čímž se odvolací orgán ztotožňuje. Ze spisové dokumentace vyplývá, že obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V daném případě obviněný nedostatečnou kontrolou nezjistil, že překračuje zákonem stanovenou rychlost v obci. Správní orgán I. stupně v daném případě zjistil přesný a skutečný stav věci, tedy postupoval v souladu se zákonem. Odvolací orgán se s takto zjištěným stavem zcela ztotožňuje, neboť i při takto nepatrném překročení rychlosti v obci je nutné, aby si řidič vozidla hlídal svoji rychlost a dodržoval tak pravidla silničního provozu.

Ke správnímu trestu, uloženému prostřednictvím napadeného rozhodnutí, odvolací orgán odkazuje na ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, podle něhož se za přestupek podle písmene f) bodů 1. a 4. téhož ustanovení uloží pokuta. Protiprávní jednání, spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci, bylo klasifikováno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu se uloží pokuta od ■■■ Kč do ■■■ Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši ■■■ Kč, tedy na spodní hranici zákonem stanovené sazby. Správní orgán I. stupně v rámci stanovení správního trestu přihlédl ke všem zjištěným skutečnostem a prostřednictvím napadeného rozhodnutí uložil správní trest plně v souladu s uvedeným ustanovením. Odvolací orgán uvádí, že v daném případě došlo k překročení rychlosti pouze o 3 km/h, a proto také bylo možné uložit správní trest pokuty na samé spodní hranici zákonem stanovené sazby. Rovněž je nutné uvést, že šlo o první porušení zákonné povinnosti v provozu, což bylo taktéž shledáno jako polehčující okolnost. Žádné okolnosti pro mimořádné snížení výměry pokuty podle ust. § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky v posuzovaném případě dány nebyly.

Při stanovení nákladů řízení správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a nebyly shledány žádné důvody pro snížení povinnosti uhradit náklady řízení a obviněný o snížení ani nepožádal, a proto správní orgán I. stupně uložil náklady řízení v paušální výši ■■■ Kč.

Odvolací orgán uvádí, že náhrada nákladů řízení se uloží obviněnému, který byl uznán vinným, a to paušální částkou. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení nebylo shledáno žádné pochybení, správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem.

K podanému odvolání odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Na základě podkladů a důkazů zjistil přesný a skutečný stav věci a své rozhodnutí řádně odůvodnil. Odvolací orgán dále uvádí, že „oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního rychloměru“ je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku překročení rychlosti. Odvolací orgán konstatuje, že provedené podklady a důkazy považuje za dostatečné k tomu, aby spáchání přestupku bylo postaveno právně na jisto, kdy důkazní prostředky tvoří úplný a ucelený řetězec důkazů, na základě kterých, je spáchání přestupku odvolateli dostatečně prokázáno a bylo možné rozhodnout o vině.

Tímto odvolací orgán odkazuje na rozhodnutí NSS č.j. 6 As 144/2016-36, v kterém je uvedeno: „*Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že v obecné rovině záznam z měřicího zařízení obsahující fotografii měřeného vozidla povětšinou slouží jako podstatný důkaz o vině řidičů za přestupky na úseku rychlé jízdy. Fotografie pořízená měřicím zařízením standardně umožňuje bez rozumných pochybností rozeznat měřené vozidlo a jeho registrační značku. Pro dokreslení situace správní orgány jako podpůrný podklad využívají úřední záznamy a oznámení o přestupku vyhotovené zasahujícími policisty (srov. pro ilustraci např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. března 2011, č. j. 7 As 18/2011–54). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, lze říci, že uvedená kombinace podkladů často poskytuje dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Je-li tomu tak, i správní soudy uznávají, že v takových případech není na místě provádět výslech zasahujících policistů, neboť by byl nadbytečný (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. ledna 2015, č. j. 8 As 109/2014–70).*“

K námitce odvolatele ohledně naplnění materiálního znaku přestupku odvolací orgán uvádí, že i pouhé překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 3 km/h je společensky škodlivé, neboť v daném případě dochází k porušení zákonem stanovených povinností řidiče v provozu na pozemních komunikacích. Odvolatel v daný moment překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena na 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 56 km/h a odečtena povolená odchylna ± 3 km/h. Naměřená rychlost po odečtení odchylny byla 53 km/h, v daný okamžik došlo k porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Odvolací orgán uvádí, že v místě měření se nachází občanská vybavenost související se zvýšeným pohybem jak osob, tak vozidel. V místě měření se nachází frekventované parkoviště, obytné domy a autobusová zastávka s vyznačeným přechodem pro chodce, takže lze předpokládat, že je zde zvýšený pohyb jak chodců, tak vozidel. Odvolací orgán uvádí, že při porušení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nelze argumentovat, že v místě měření se nenacházel žádný autobus a ani žádní chodci, nejvyšší dovolená rychlost je zákonem stanovena proto, aby se právě předcházelo jakékoliv dopravní nehodě, k ublížení na zdraví či škodě na majetku V posuzovaném případě pak jde o přestupek ohrožovací, kdy není rozhodné, zda došlo k újmě na zdraví či majetku osob či k přímému ohrožení osob nebo majetku. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ve vztahu k novému přestupkovému zákonu též rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, čj. 9 As 173/2020 - 32, body 57-58). To platí především u ohrožovacích přestupků (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, čj. 6 As 187/2016-23, bod 20). Zákonodárce stanovil nejvyšší dovolenou rychlost v obci proto, aby nebezpečné situace byly již dopředu eliminovány. K námitce v odvolání, že jsou vybírány pokuty i při překročení rychlosti pouze o 3 km/h, aby si na sebe „radar vydělal“, odvolací orgán uvádí, že toto není předmětem řízení.

Odvolací orgán uvádí, že v daném případě tedy bylo správním orgánem I. stupně prokázáno skutkové jednání odvolatele tak, jak je mu kladeno za vinu. Také je třeba uvést, že popis jednání je popsán zcela dostatečně, kdy je patrné místo, datum a čas spáchání přestupku, stejně jako skutková podstata, kdy je zřejmé, že odvolatel překročil rychlost jízdy v obci o 3 km/hod., v úseku, kde je nejvyšší rychlost stanovena na 50 km/hod., když mu byla naměřena, po odečtení odchylny, rychlost 53 km/hod.

